

“Atacar Espanya”

written by Ferran Planell | 22 d'agost de 2018

Aquest 17A, des de les portes de la presó de Lledoners, Quim Torra va pronunciar unes paraules que no han deixat indiferent a ningú. Ni a nosaltres ni a ells. Qui som nosaltres i qui són ells, no crec que faci falta especificar-ho. A nosaltres ens ha deixat expectants, a ells se'ls n'ha anat l'olla un cop més.

No cal estar dotat d'un especial senderi per entendre que el mot *atacar* dins la frase “No ens hem de defensar de res, hem d'atacar aquest Estat espanyol injust” no revesteix bel·licisme en cap sentit. No estem pas analitzant un impropri d'un Donald Trump reescalfat sortint per televisió, sinó unes –crec que meditates– paraules del nostre president en funcions Quim Torra. Dic “en funcions” perquè referir-m'hi com a “circumstancial” potser encara s'entendria menys. El resultat a les urnes del 21D, va ser del tot clar: restituir el Govern legítim cessat per la força amb el cop d'estat del 155. I què voleu que us digui, tinc confiança amb en Quim i estic convençut que el nostre president ens retornarà el nostre president.

Però no ens dispersem i seguim amb la seva posterior reflexió: “No ens hem de defensar de res perquè Europa ens ha donat la raó i si Europa jutja d'una determinada manera i Espanya jutja de manera contrària, qui té el problema?” Nosaltres, evidentment. Sé que la primera resposta atenent la lògica de la pregunta seria respondre que és Espanya, però Espanya no té cap problema, Espanya és un problema en si mateixa i qui en pateix les conseqüències som nosaltres, Catalunya.

Del discurs de Quim Torra davant les portes de la presó de Lledoners n'extrec dues conclusions:

La primera, que aquesta tardor estarà plena d'atacs a Espanya, i no pas amb cap arma de foc, sinó amb la força d'un poble

noble, decidit, valent i per damunt de tot pacífic. Perquè el nostre poble té molt a dir i ho dirà. Ho farà l'11S i l'1-0 i el 27-0... I espero que els polítics li facin costat.

La segona, i aquesta em preocupa molt, és què fer amb la injusta justícia espanyola. Obrir fronts jurídics a fora contra ella ja s'està fent i ja s'està veient que com a mínim els està posant molt nerviosos. Però, i a dins? Què hem de fer aquí? Hem de permetre que els nostres presos polítics, que almenys ara tenim en territori català, tornin a Madrid per a ser jutjats? Jutjats, de què? Jutjats per qui jutja de manera contrària a Europa? Hem de córrer el risc que se'ls tornin a quedar allà? En el seu moment ja vaig defensar que els Jordis no hagueren d'haver anat mai a Madrid. Que els hauríem d'haver protegit aquí, enmig de tots els que estàvem al carrer. Però hi van anar i se'ls van quedar. I estic convençut que Espanya ha fet servir com a moneda de canvi a tots els qui ha tingut entre reixes allà. I ho va fer després del 27-0 i el 21D. Imagineu-vos per un moment que el 27-0 els Jordis no haguessin estat empresonats a Soto del Real i que el 21D (si s'hagués donat el cas, que potser ja no) el Govern en ple haguera estat exiliat. On creieu que estaríem ara?

Deixarem, doncs, que se'ls tornin a endur a territori hostil? Reflexionem-hi si volem fer efectiva la República.